

221. Onderzoek het Zelf en leef er naar!

De inhoud van deze preek is mede gebaseerd op de NH-Geschriften, het Evangelie van de Waarheid (Codex I, boek 3, pag. 25) en op het Boek van Thomas de Strijder (Codex II, Boek 7, pag. 138)

13 maart.2011

Lieve mensen,

We hebben zojuist gehoord in de eerste lezing: *“Het past je niet dat je over je zelf onwetend bent”*. Dit is wat Jezus zei tegen Thomas de Strijder, om hem aan te sporen te zoeken naar inzicht, naar wetendheid.

Dit weten zou hem helpen het leven te begrijpen en te leven volgens de principes van liefde. Jezus spoort Thomas aan de Waarheid te ontsluiten. Dit ontsluiten vind aan de binnenkant plaats. Zoek daarvoor de binnenkant op, daar leert de mens zichzelf kennen.

En dit kennen is compleet als de mens zijn goddelijkheid beseft, herkent, erkent, en leeft.

Dat is wat we allemaal zoeken. Het is in ieders Zelf verborgen. Daar lopen we mee rond.

In de 2^e lezing, in het evangelie van de Waarheid horen we. *“In scholen ging Hij binnen en verkondigde als leraar het woord.”* Waarom? Om hen wegwijz te maken, richting te bieden bij het zichzelf bevrijden van onwetendheid.

Jezus sprak over het *“Boek van de Levenden”* dat in het hart van elk mens geschreven staat. De inhoud van dit boek hebben we allemaal nodig.

Het heeft Jezus veel moeite gekost om dit Boek te openbaren, veel geduld vanwege het onbegrip, veel innerlijk lijden vanwege de weerstand tegen de inhoud.

Toen hij door dit lijden volledig gelouterd was en zelfs verraden - om het aanreiken van de boodschap - was zijn zelfonderzoek compleet.

Toen leefde hij dag in dag uit het Zelf en schonk in zijn barmhartigheid uit die innerlijke beker.

Zeggend: *“Dit is Mijn lichaam en dit is Mijn bloed”*. D.w.z. dit is alles waar ik uit besta. Dit schenk ik jullie, Mijn Licht en Mijn Liefde.

De onwetendheid was volledig uit hem verdwenen, gestorven.

Hij stond op, wetend, en schonk Zijn kennis, inzicht en Liefde.

Jezus wist dat zijn innerlijk sterven, de deur vormde voor het openen van de poorten in elk mens.

Daarom trok hij als boodschapper rond.

Zijn boodschap was: via die innerlijke poort vindt elk mens uiteindelijk het Leven en de Waarheid, beide met een hoofdletter.

Zoek daarom het Verborgene in jezelf op en leef er naar.

Theo Mensink

220. Het binnenhalen van de oogst

De inhoud van deze preek is mede gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (Codex I, boek 3, pag. 26 en 27) op het Evangelie van Filippus (Codex II, Boek 3, strofe 13) en op het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, strofe 73)

27 febr. 2011

Lieve mensen,

Het thema van deze zondag is: *“De Heilige Geest als Heiligmaker”*. Door heilig te worden wordt je heel. Daarom heb ik als titel gekozen: *“Het binnenhalen van de oogst”*, want daar gaat het om in ons leven.

Het is nu 60 dagen voor Pasen.

Met Pasen vieren we het opstaan van Christus. Op die dag vieren we dat Jezus zijn persoonlijke oogst binnenhaalde. Die oogst is groot, zeer groot. Op basis van die oogst was hij in staat te doen wat God hem van binnenuit aanreikte. Datzelfde ligt ook open voor ons allemaal. In logion 73 van Thomas lezen we:

“Jezus zei:

*De oogst is weliswaar groot,
maar er zijn weinig arbeiders,
dus smeekt God om arbeiders te zenden.”*

Thomas herhaalt hier de woorden van Jezus. Jezus maakt duidelijk dat het spirituele pad voor elk mens kan eindigen in een grote oogst: bij ons bekend als het goddelijke erfdeel. Het bijzondere van dit erfdeel is dat het voor iedereen even groot is. Het betreft hier de innerlijke oogst die zich na het oogsten naar buiten toe toont.

Ondanks dat de oogst zo groot is, zijn er zo weinig mensen die zich voorbereiden op die innerlijke oogst. Jezus gaat daarom verder en zegt;

“dus smeekt God om arbeiders te zenden voor de oogst”.

Hij smeekt, omdat God ons mensen nodig heeft om op die manier te oogsten; in ons Zelf.

En als we die oogst in ons zelf binnenhalen, zijn we een zegen voor de mensheid. Daarom de smeekbede van Jezus aan God, om arbeiders te zenden voor de oogst. Dit is een oproep voor ons allemaal.

Filippus maakt duidelijk dat waar we toe geroepen zijn niet op eigen kracht kunnen. Dat wat de mensheid nodig heeft kan alleen tot stand komen door Gods Geest, de Heilige Geest. Die Geest is werkzaam in ieder van ons. Die werkzaamheid voert tot de totale oogst, maar heeft daarvoor onze inzet nodig. Die inzet bestaat uit het je innerlijk verbinden met God, dat is de zin van religie (religare), terugverbinden. We komen namelijk uit God voort en zijn geroepen om ons uit vrije wil weer met God te verbinden.

Het zaad dat dit mogelijk maakt is in ons aanwezig. Het is aan ons zelf dit zaad te laten ontkiemen. Neem daarom de ruimte voor jezelf om dit ontkiemen en groeien te laten plaatsvinden. Zonder je daartoe dagelijks af. Neem daarbij het voorbeeld van een eikel die zich afgezonderd heeft in het open veld, een eikel die het bos verlaten heeft. Daar in het open veld groeit die eikel uit tot een volwassen boom die zijn kruin toont aan iedereen. Die eikel doet er zo'n 50 jaar over om volledig uit te groeien. Voor de mens is ook zo'n periode nodig door eigen inzet.

Het contact met God in je maakt je heel. Daardoor ontstaat Wijsheid.

Aan het ontstaan van Wijsheid worden we elke Mis herinnerd in het gebed. *“Wie de Wijsheid dient heeft het leven lief. Wie haar vurig zoeken worden met vreugde vervuld. Heer leer mij de weg..... “*

Ik voeg daar aan toe: worden met **grote** vreugde vervuld.

De moraal van dit verhaal is: haal je eigen oogst binnen.

Theo Mensink

219. Wijsheid

De inhoud van deze preek is mede gebaseerd op het Boek Wijsheid (7: 21,22,24-29; Sir 4: 12 en 13) en het Evangelie van Matheus (25:1-13) die vandaag gebruikt zijn als 1^e en 2^e lezing.

20 febr.2011

Lieve mensen,

Door de introductie van de Nag Hammadi-geschriften met Pasen 2010 is onze interpretatie van God verschoven en daarmee ook ons Godsbeeld.

In het verleden plaatste de mens binnen het christendom God alleen buiten zichzelf. We vinden dit terug in het Oude Testament. We vinden het ook nog terug in het begin van de Lange Vorm van de H. Mis. Die begint met:

“Beprenkel mij God, opdat ik rein zal zijn, was mij en ik zal witter zijn dan sneeuw “.

Dit roept een beeld op dat God van buitenaf ons staat te besprenkelen.

Stel je nu God voor in jezelf. En laat God je daar besprenkelen. Dan betekent dit dat God in je jouw innerlijk besprenkelt en je op die manier zuivert. De vraag is dan: besprenkelt God dan jouw “ik” of je wezen?

Je wezen is goddelijk van aard en hoeft daarom niet besprenkeld te worden. Sterker nog: de goddelijke kern in je is God. Het gaat dus om je “ik”.

Daar waar jij jezelf mee associeert moet gezuiverd worden, opdat het zich kan verenigen met de zuivere kern in je, met God.

Door die zuivering van het "ik" krijgt het goddelijke de kans je te verlichten, het goddelijke Licht in je naar voren te laten treden om uiteindelijk één te worden met God.

Bij die één-wording verdwijnt de dualiteit; mens - God. Dan worden de mens, de toeschouwer, het "ik" en God één.

Op dat moment dringt de goddelijke Wijsheid in je door. Dan wordt waar wat we in de eerste lezing gehoord hebben uit het Boek Wijsheid. Dan is niets meer verborgen en handel je als mens altijd in overeenstemming met Wijsheid. God drukt zich uit via alles wat geschapen is dus ook via de mens. Wij zijn Gods handen en voeten.

Wie zal één worden met God, de berg van God beklimmen, die zuiver zijn en rein van hart.

Dit maakt nog eens duidelijk waarom de Mis is opgebouwd uit:

Zuivering

Verlichting

En

Eenwording.

Dit is de essentie van elke religie. Dit is ook wat er gebeurt door de beoefening van meditatievormen uit het Boeddhisme, Hindoeïsme en de Islam.

Het wordt daar beoefend in de vorm van Zen-meditatie, transcendentale meditatie en in het Soefisme. Omdat in de drie genoemde godsdiensten de essentie versluierd is geraakt door leerstelligheid is de mens in de laatste decennia op zoek gegaan naar oosterse meditatievormen om de essentie op die manier te ervaren, te beleven en zich te ontdoen van leerstelligheid.

Het werkelijk spirituele keert daardoor terug in religies. Zo is dit ook met het christendom.

Door dit te doen besprenkelen wij ons "ik" met de goddelijke bron.

Dagelijkse meditatie staat daarom gelijk met ons zelf dagelijks besprenkelen. Het gaat nog een stap verder, we dompelen ons zelf onder in de goddelijke wateren van de eigen bron.

Dit zet een stevig proces van zuivering in werking en voert tot verlichting en eenwording.

De vijf meisjes die met lampen de bruidegom tegemoet treden in het evangelie van Matheus geven een mooi voorbeeld. Zij hadden zich voorbereid op de eenwording in het bruidsvertrek. Hun innerlijk Licht trad voldoende naar voren om klaar te zijn voor het geestelijke bruidsvertrek.

Dit is waar het om gaat in elke religie: je weer volledig verbinden met God om vervolgens in Wijsheid te handelen.

Theo Mensink

218. Veranderingen in de liturgie

13 febr. 2011

Lieve mensen,

Onze kerk bestaat vandaag 95 jaar. In 1916 op 13 februari werd bisschop Wedgwood - een van de stichters van onze kerk - geconsecreerd tot bisschop. En vandaag, op 13 februari in het jaar 2011 maken we voor het eerst gebruik van de herzieningen in de liturgie die in het afgelopen jaar zijn ontwikkeld.

Een godsdienst (en liturgie) is er ten dienste van de mensheid en dient om die reden aan te sluiten bij het bewustzijn van hen die een godsdienst aanhangen of er in geïnteresseerd zijn, opdat zij de evolutie van de mens dient. En waarom is evolutie zo belangrijk? Evolutie is de zichzelf ontplooiende God. Die ontplooiing vindt in de mens plaats.

Het beeld dat wij hebben van God is de laatste decennia veranderd. De liturgieherziening sluit daarbij zo goed mogelijk aan. God wordt niet langer als mannelijk gezien. God is zowel vrouwelijk als mannelijk. In de kern van ons wezen stemmen wij overeen met dat beeld en gelijken op God. Die gelijkenis zit in ons wezen. Het is de bedoeling die gelijkenis te realiseren, in ons naar boven te halen. In ieder van ons moet het vrouwelijke en het mannelijke aan elkaar gelijk worden. Het wordt als storend ervaren om in de liturgie steeds over Hem en Hij te spreken als we God bedoelen. Het patriarchale karakter is er nu zo goed mogelijk uit verdwenen.

Af en toe hebben we God nu de Allerhoogste genoemd, om daarmee uit te drukken dat de vereniging met God ons allerhoogste ideaal is. Tegelijkertijd laten we iedereen vrij om zelf een beeld te vormen van God. Dit past in de Vrij Katholieke Kerk. Een kerk waarin we niet willen begrenzen of opleggen. Zo is ook de invocatie –de aanroep- waar we elke dienst mee beginnen, aangepast. We roepen God nu op een andere manier aan.

In de Naam van de Heilige Drie-eenheid, in de Kracht van de Vader, in de Liefde van de Zoon en in de Wijsheid van de H. Geest.

Het had ook kunnen zijn:

In de Naam van de Heilige Drie-eenheid, in de zachtheid van de Oermoeder, in de kracht van God de Vader, verenigt in goddelijke Liefde.

Daarmee worden de drie aspecten van de H. Drie-eenheid genoemd, zonder de Zoon te noemen. Het is niet zo dat Christus op deze manier uit de boot valt. Op deze wijze wordt benadrukt dat het mannelijke en het vrouwelijke van God verenigt is in goddelijke Liefde.

De twee één maken daar gaat het om, dat is het doel van religie. Dit is het mystieke aspect van religie. De totaliteit van het goddelijke in jezelf tot ontwikkeling brengen. Het op goddelijk niveau verenigen van het mannelijke en het vrouwelijke in jezelf. Dit hoge ideaal kan alleen bereikt worden als er sprake is van goddelijke Liefde.

Als een mens de goddelijke Liefde in zich realiseert wordt zo iemand de Christus genoemd, de gezalfde, de Koning. Dan drukt zo iemand de H. Drie-eenheid uit. Dan is de vereniging of eenwording met God compleet. De Christus die wij aanbidden is de goddelijke Liefde.

Door de invocatie zo te wijzigen ontstaat er een ander beeld van God en worden wij er aan herinnerd gelijk te worden aan God, door de Liefde in ons zelf te realiseren, gebaseerd op de zachtheid van de Oermoeder en de kracht van God de Vader. Die zachtheid, kracht en liefde bevinden zich in de kern van ons wezen.

Met deze uiteenzetting geef ik aan dat er meer mogelijkheden zijn om de liturgie te wijzigen. Elke wijziging dient zodanig te zijn dat de essentie van de godsdienst nog duidelijker naar voren komt. Zodanig dat het proces van zuivering, verlichting en eenwording tijdens de H. Mis zo goed mogelijk tot stand komt bij alle deelnemers. Daarvoor moeten de gekozen woorden en zinnen begrijpbaar zijn. De try-out periode tot 3 april zal duidelijk maken of we daar voldoende in geslaagd zijn.

Theo Mensink